

## استفاده از ارتباطات مشارکتی برای رسیدن به کشاورزی پایدار

لale صالحی<sup>۱</sup>، سید حمید محمدی<sup>۲</sup>، سید محمود حسینی<sup>۳</sup> و  
فیض الله منوری فرد<sup>۴</sup>

<sup>۱</sup> دانشجوی دکتری ترویج کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، <sup>۲</sup> دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، <sup>۳</sup> استاد گروه ترویج و آموزش کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، <sup>۴</sup> دانشجوی دکتری آموزش کشاورزی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

[Lsalehi@ut.ac.ir](mailto:Lsalehi@ut.ac.ir)

کشاورزی پایداری پدیده‌ای پیچیده و چند رشته‌ای با تأکید بر نقش انسان به عنوان کنشگران اصلی در حفاظت منابع است. بنابراین شناسایی و به کارگیری روش‌های عملی مشارکت ذینفعان در این حوزه ضروری است. جهت موفقیت رهیافت‌های مشارکتی، راهبرد ارتباطات مورد نیاز است. ارتباطات مشارکتی فرآیندی کلیدی برای فراهم آوردن تشریک مساعی ذی نفعان، برای نشان دادن و حل مشکلات درکشاورزی پایدار است. ارتباطات مشارکتی، باعث تغییر دانش، نگرش و عمل مردم می‌شود تا اجازه دهد، مردم به صورت داوطلبانه متعهد فعالیت‌های مدیریت کشاورزی پایدار شوند. این مطالعه بر موارد ذیل تمرکز دارد: سطوح ارتباطات مشارکتی (تسهیم اطلاعات، بحث و تبادل نظر، همکاری و توانمندسازی) و دانش، نگرش و عمل. بنابراین هدف این مطالعه معرفی ارتباطات مشارکتی در جهت تحقق مدیریت کشاورزی پایدار و افزایش دانش، نگرش و عمل بهره بردارن می‌باشد.

**واژه‌های کلیدی:** ارتباطات مشارکتی، پایداری، کشاورزی پایدار.